

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie zostało wniesione od wyroku Sądu Pierwszej Instancji, na mocy którego oddalono skargę wnoszącą odwołanie na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 8 kwietnia 2008 r. W decyzji tej Izba Odwoławcza utrzymała w mocy oddalenie przez Wydział Unieważnień złożonego przez wnoszącą odwołanie wniosku o unieważnienie graficznego wspólnotowego znaku towarowego „ALASKA”. Wniosek dotyczył wszystkich objętych rejestracją towarów należących do klasy 32 (wody mineralne i gazowane oraz inne napoje bezalkoholowe; napoje owocowe i soki owocowe; syropy i inne preparaty do produkcji napojów).

Strony prowadzą zasadniczo spór co do tego, czy istnieje bezwzględna podstawa odmowy rejestracji w postaci konieczności pozostawienia do swobodnego używania oznaczenia pochodzenia geograficznego.

Wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi dokonanie błędnej wykładni art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94, zwłaszcza jeśli brać pod uwagę zasady wypracowane w orzecznictwie.

Zgodnie z wyżej wspomnianym przepisem rozporządzenia nr 40/94, aby odmówić rejestracji wspólnotowego znaku towarowego wystarczy, by ten składał się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek mogących służyć w obrocie do oznaczania pochodzenia geograficznego. Wynika z tego, że określenia geograficzne, które mogą być używane przez przedsiębiorstwa, winny pozostać do dyspozycji jako oznaczenia pochodzenia geograficznego w odniesieniu do określonej kategorii towarów. Stosowanie wspomnianego przepisu rozporządzenia nr 40/94 nie zależy od istnienia konkretnej, aktualnej lub istotnej konieczności pozostawienia do swobodnego używania.

Gdyby Sąd prawidłowo zastosował art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 i wypracowane w orzecznictwie zasady, musiałyby dojść do wniosku, że na Alasce znajdują się największe zasoby wody pitnej w Stanach Zjednoczonych, że właściwy krąg odbiorców kojarzy Alaskę z naturalną obfitością czystej wody w jej różnych postaciach, że produkcja wody mineralnej na Alasce odbywa się na istotną gospodarczo skalę oraz że jej sprzedaż ma już miejsce we Wspólnocie, tak więc można poważnie liczyć się z zwiększeniem tej sprzedaży. Wynika z tego jednoznacznie, że określenie „ALASKA” będzie mogło być w przyszłości używane przez konkurentów jako oznaczenie pochodzenia geograficznego.

Zamiast tego Sąd błędnie zastosował art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 i wypracowane w orzecznictwie zasady, ustanawiając w drodze badania dogodności dodatkowe, wykraczające poza wspomniane zasady wymogi zależne od tego, czy sprzedaż wody mineralnej z Alaski we Wspólnocie jest racjonalna z gospodarczego punktu widzenia (poziom konkurencji, koszty transportu). Te dodatkowe wymogi są w świetle uregulowania zawartego w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, a w szczególności w świetle zasad wypracowanych w orzecznictwie zbyt rygorystyczne i prowadzą do zbyt szerokiej

wykładni, która jest niezgodna z celem tego przepisu prawa wspólnotowego.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-370/09)

(2009/C 267/83)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Margeli i M. Karanasou Apostolopoulou)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania

— Stwierdzenie, że nie wydając, a w każdym razie nie podając do wiadomości Komisji, przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych do dostosowania się do dyrektywy 2006/21/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 maja 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy tej dyrektywy,

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin wyznaczony do przetransponowania dyrektywy 2006/21/WE do prawa wewnętrznego upłynął w dniu 1 maja 2008 r.

(¹) Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 15.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice w dniu 14 września 2009 r. — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs przeciwko Isaac International Limited

(Sprawa C-371/09)

(2009/C 267/84)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice of England and Wales (Chancery Division)